

**ASIM ARSLAN**

**ÜNİVERSİTE GENÇLİĞİNİN SORUNLARI  
VE  
ÇÖZÜM ÖNERİLERİ**

**ÜNİVERSİTE ADAYLARINA  
VE  
ÜNİVERSİTELİLERE REHBER**

## Üniversite Gençliğinin Sorunları ve Çözüm Önerileri

**Asım Arslan**

Beşinci Basım: 2007

Kapak Tasarımı: Naturel Yayıncılık

**Tel:**0.312 363 16 00 **Faks:**0.312 363 61 24

Dizgi: Ali Ertuğrul - Naturel Yayıncılık

**Baskı ve Cilt :** Uzman Matbaacılık Ltd. Şti.

İvedik Organize San. Böl. Matbaacılar Sitesi 558. Sok.No:44

**Tel:** 0.312 395 35 18 **Faks:** 0.312 395 37 45 - ANKARA

ISBN: 975-95365-1-x

**Genel Dağıtım: Dost Dağıtım**

Meşrutiyet Cad. 43/B Kızılay 06420-ANKARA

Tel: 0 312 432 48 68 – 430 48 95

Faks : 0 312 435 75 96

Yazışma Adresi : **P.K.34 Yenişehir/ANKARA**

© Copyright 2007, Asım Arslan

**Bu kitabın yayın hakları Asım Arslan'a aittir. Kaynak gösterilmeden kitaptan alıntı yapılamaz; Asım Arslan'ın yazılı izni olmadan radyo ve televizyona uyarlanamaz; oyun, film, elektronik kitap, CD ya da manyetik bant haline getirilemez; fotokopi ya da herhangi bir yöntemle çoğaltılamaz.**



Asım Arslan, 1948 yılında Kırşehir'in Akçakent ilçesinde doğdu. İlkokulu ilçesinde, ortaokulu Yozgat'ın Yerköy İlçesinde, liseyi Ankara Gazi Lisesi'nde ve Üniversiteyi Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesi'nde okudu.

İçişleri Bakanlığı'nın açtığı kaymakam adaylığı sınavını kazanarak Ankara Valiliği'nde kaymakam adayı olarak göreve başladı. Çorum'un Osmaniye, Rize'nin Çayeli ve Denizli'nin Güney ilçelerinde kaymakam vekilliği, Kars'ın Kağızman ilçesinde kaymakamlık, Yozgat ve Isparta'da İl Hukuk İşleri Müdürlüğü görevlerinde bulundu. Bir ara istifa ederek yazarlık ve yayıncılık yaptı. İçişleri Bakanlığı Araştırma, Planlama ve Koordinasyon Kurulu Başkanlığı'nda kısa bir süre çalıştıktan sonra emekli oldu.

Asım Arslan'ın, Atatürk'ü ve Atatürkçülüğü savunan, Atatürk ve Atatürkçülük sömürüsünü anlatan "Sömürülen Atatürk ve Atatürkçülük", üniversite gençliğinin sorunlarını ve çözüm önerilerini gündeme getiren "Üniversite Gençliğinin Sorunları ve Çözüm Önerileri", yurdumuzun ve halkımızın gerçeklerini yansıtan "Belgelerle Türkiye", parlamentoya ilgili bir inceleme ile çeşitli konularda yazılmış makale, fıkra ve şiirleri kapsayan "633 Adam" ve kendi anılarını içeren "Bir Vatandaşın Anıları" adlarında yayınlanmış beş kitabı vardır.

Not: "Aslan" olan soyadım, bundan bir süre önce nüfus cüzdanımı değiştirdim "Arslan" oldu. Nüfus kütüğünde "Arslan" olarak yazılan soyadım nüfus cüzdanına yanlışlıkla "Aslan" yazılmış. Bundan böyle "Arslan" soyadını kullanmam gerekiyordu.



## ÖNSÖZ

Üniversite gençliğinin sesini yetkililere, kamuoyuna duyurmak, sorunların çözümüne katkıda bulunmak için “Üniversite Gençliğinin Sorunları ve Çözüm Önerileri” adlı bu kitabı hazırladım.

Kitapta, üniversite adaylarına ve üniversitelilere rehberlik edecek bilgiler de yer almaktadır.

Adı geçen kitabın, üniversiteli ve liseli öğrencilerden büyük ilgi görerek kısa zamanda tükenmesi üzerine güncellenmiş yeni basımını yaptım.

Kitabın, üniversite adaylarına ve üniversitelilere yararlı olacağına inanıyor, her çeşit önerilerinizi, eleştirilerinizi bekliyor, tüm öğrencilere yaşam boyu başarılar diliyor ve destek veren herkese teşekkür ediyorum.

Asım Arslan



# BİRİNCİ BÖLÜM

## ÜNİVERSİTE GENÇLİĞİNİN SORUNLARI VE ÇÖZÜM ÖNERİLERİ

### A.SORUNLAR

Üniversite gençliğiyle ilgili iki kez araştırma yaptım. İlk araştırmam, 1968’li yılların üniversite gençliğiyle ilgiliydi.

İlk araştırmamı yaptığımda Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesi’nde öğrenciydim. Adı geçen fakültemde üniversite gençliğiyle ilgili bir konferans vermiştim.

Araştırma ve konferansımın amacı, üniversite gençliğinin sorunlarını ve çözüm önerilerini yetkililere, kamuoyuna duyurmak ve çözüm bulunmasına katkıda bulunmaktı.

1968’li yılların üniversite gençliğiyle ilgili ilk araştırmamı 1969 yılında “Üniversitelinin Sorunları” adı altında yayınlamıştım.

Söz konusu kitabımda üniversite gençliğinin çeşitli sorunları ve çözüm önerileri konusunda-özetle-şunları yazmıştım:

#### 1. Kitap Sorunu

“Üniversitelinin başlıca sorunlarından biri kitap sorunudur. Üniversitede en çok tartışılan bir konu da kitapların pahalılığıdır. Üniversiteli öğrencilerin çoğu kitapların pahalılığından yakınıyorlar. Hocaların kendilerini sömürdüklerinden söz



ediyorlar. Bu slogan bihassa dernek seçimlerinde çok kullanılır. Seçime katılan tüm gruplar, seçimleri kazandıkları zaman kitapları ucuzlatacaklarını, kitap sömürüsüne son vereceklerini söylerler, ama sonunda da hiçbir şey yapmazlar, tıpkı politikacılar gibi...

Öğretim üyeleri öğrencileri sömürmekte ve kitaplarını gerçek fiyatlarından çok pahalıya mı satmaktadırlar? Bu soruyu yuvarlak sözlerle değil, üniversitelerde okutulan kitapların fiyatlarını ve içeriklerini inceledikten sonra yanıtlamak en doğru bir iş olacaktır bence.

Üniversitelerde okutulan bazı kitaplar gerçekten değerlidir. Çünkü içeriği iyidir, öğrencilerin anlayacağı bir dille yazılmıştır. Kitaptaki fikirler oradan buradan aşırılmamıştır. Baskısı da güzeldir ve fiyatı da normaldir. Sağduyu sahibi herkes, bu tip bir kitabı okuyunca "Bu kitap bu fiyatı gerçekten haketti" diyebilecektir. Sezar'ın hakkını Sezar'a vermek gerekirse bazı öğretim üyeleri, para kazanma hırsını bir tarafa bırakarak kitaplarının iyi bir ders kitabı olması için çalışmakta ve kitaplarını maliyet fiyatına yakın bir fiyatla satmaktadırlar. Ama ne yazık ki, bu tip hocaların yanında, bazı hocalar daha vardır ki, bunlar, bilim adamı benliğinden sıyrılmıştır ve gözlerini para kazanma hırsı bürümüştür. Bu gibiler, başından sonuna kadar hatalarla dolu olan ve bir ders kitabı olmaktan çok uzak bulunan not ve teksirlerini gerçek fiyatından çok yüksek bir fiyata satarlar. Bazı öğretim üyeleri ise, ondan bundan aşırıldıkları fikirleri bir kitapta toplarlar ve hiçbir özgünlüğü (orijinalliği) olmayan ve yeni hiçbir şey söylemeyen kitaplarını öğrencilere satarlar. Bu tip hocalar, derste, çıkardıkları kitapların propagandasını yaparlar. Sınavlarda kendi kitaplarından sorumlu tutacaklarını söyleyerek kitaplarını âdeta zorla öğrencilere satarlar. İşte bu gibi hocaların



davranışları, öğrenciler tarafından antipati ile karşılanır, öğrenciler onlara karşı kötü duygular beslerler. Kazıklandıklarını, sömürdüklerini göyerek "Hocalar bizi sömürüyorlar" sloganını sık sık kullanırlar. Buna en çok gerçek bilim adamları üzülrler. Gerçek bilim adamlarının yanında her nasılsa yer bulabilmiş sahte bilim adamları ise, böyle sözlere kulaklarını tıkırlar. Onların asıl amaçları bilim yapmak değil, para kazanmaktır parraa...

Üniversite öğretim üyeleri, kitap konusundaki suçlamalardan kurtulmak istiyorlarsa üniversitelerde, gerçek bilim adamlarından kurulu bir komisyon kurulmalı ve bu komisyon öğrencilere okutulacak kitapları bir bir incelemeli, kitap değeri taşımayan, baştan sona kadar hatalarla dolu kitap ve teksirlerle aşırma kitapların satışına engel olmalı, kitapların maliyet fiyatına yakın bir fiyatla satılması için formüller bulmalı ve fakir öğrencilere bedava kitap dağıtılmalıdır. Üniversitedeki gerçek bilim adamları bunu yapmadıkları sürece "Hocalar öğrencileri sömürüyorlar" suçlamalarından kurtulamayacaklardır.

Bazen öğrenciler, ilaç için olsun o dersle ilgili tek bir kitap bile bulamazlar. O dersin, kürsüsü vardır, "doçent", 'profesör" unvanı taşıyan öğretim üyeleri vardır, fakat o dersin kitabı yoktur. Bunlar, siyasetle uğraşmayı, dolgun maaşlarla müşavirlik yapmayı, kitap yazmaya yeğlerler. Öyle ya, bol bol para kazanıp zevk sefa içinde yaşamak varken niye kitap yazıp kafacıklarını yorsunlar...

Öğrenciler, gerekli bilgileri kitaplardan öğreneceklerine göre, hocalar, öğrencilerini kitapsız bırakmamak zorundadırlar. Bunu "kitapsız" hocaların da bilmeleri gerekir. Bilmiyorlar veya bilmezlikten geliyorlarsa öğrenciler, onlara bunu hatırlatmalıdırlar.

Kitaplar ders dönemi başladıktan en geç 1-2 ay sonra hazır olmalı, o zamana kadar hoca kitap çıkarmamışsa öğrenciler, hocanın kitabını almak zorunda bırakılmamalı ve hocanın keyfine bağlı kalmamalıdır. Aynı konuda yazılmış başka yazarların kitaplarından derse hazırlanmalıdırlar. Hoca da, bunu kabul etmelidir.

Üniversite yöneticileri, kitapların çıkış zamanını belli kurallara bağlamak zorundadırlar. Öğrenciler de, gözlerini dört açmalı, kitap sorununun da diğer sorunlarla beraber çözümlenmesi için üniversite yöneticilerini ve öğretim üyelerini zorlamalıdırlar.

## **2.Burs Sorunu**

Üniversite öğrencilerine verilen burslar ihtiyacı karşılamaktan çok uzaktır. Burs olarak verilen bu para, bir yükseköğrenim öğrencisinin bir aylık yeme, içme, giyme ve eğlenme ihtiyacını karşılayamaz.

Bakanlıkların, İktisadi Devlet Teşekküllerinin ve diğer kuruluşların verdikleri burslar ihtiyacı karşılamaktan çok uzak olduğu için, adı geçen yerlere başvuran yardıma muhtaç birçok öğrenci elleri boş dönmekte, maddi olanaksızlıklar içinde kıvranarak öğrenimlerini sürdürmekte ve bu yüzden başarısızlığa uğramaktadır. Hatta bir kısmı, öğrenimlerini salt parasal olanaksızlıklar yüzünden yarıda bırakmaktadır.

Bursların dağıtımında objektif (nesnel) davranılmamaktadır. Örneğin, hali vakti yerinde olan ve çalışkan olmayan bazı öğrenciler, salt torpilli, dayılı oldukları için burs alabilmektedirler. Ama öbür yanda torpil sayesinde burs alan öğrencilerden çok daha çalışkan ve gerçekten yardıma muhtaç öğrenciler burs alamamaktadırlar.

Her şeyde olduğu gibi burs dağıtımında da adaletsizliklerle karşılaşırız.

Türkiye’de rüşvetle, torpille, dalavereyle her türlü işin yapıldığını, babaları, anaları, kardeşleri, dayıları bir kuruluştaki çalışanların daha kolaylıkla burs aldıklarını, iş bulduklarını gerçekleri göremeyenler hariç herkes biliyor. Gerçi bunun böyle olmasını, yani torpille, rüşvetle, dalavereyle iş yapılmasını emreden bir yasa yok, ama gerçek ve fiili durum böyledir. Bu fiili durumu ise merhametli vicdanlarımız yaratmıştır...

## **2.Kredi Sorunu**

Yükseköğrenim Kredi ve Yurtlar Kurumu’nun amacı, yükseköğrenim öğrencilerine öğrenim kredisi vermek, yurtlar yaptırmak, yurt işletmesini sağlamak suretiyle Türk gençlerinin yükseköğrenimlerini, sosyal ve kültürel gelişmelerini kolaylaştırmaktır.

Öğrenim kredisi, yükseköğrenim öğrencilerine verilen borç paradır.

Öğrenci gerçeğe aykırı beyanda bulunursa kredisi kesilmektedir. Peki ama öğrencinin gerçeğe aykırı beyanda bulunduğu nasıl saptanacaktır? Bunu mahalli idare makamları yapacak, yani gerçeği onlar öğrenecek. Öğrencinin aile reisi ve kendisi hakkında adı geçen makamlar Kredi ve Yurtlar Kurumu’nun isteğiyle bilgi toplayacaklar ve bu bilgilere göre öğrencinin gerçek durumu öğrenilecek. Fakat tüm bu önlemlere rağmen yine de yanlış, yani gerçeğe uymayan beyanlarda bulunarak kredi almak mümkündür. Nihayet birçok öğrenci bunu yapmaktadır. Öğrenci hakkında bilgi toplayacak ve gerçeği öğrenecek ilgililer kimlerdir? Bizim insanlardır, yani biz, siz, onlardır. Biz bizi çok iyi tanırsanız değil mi? Torpille, dayıyla,

rüşvetle binbir çeşit dolabı, dalavereyi çevirdiğimizi hepimiz biliriz.

İlgililerce yapılan soruşturma sırasında kredi alacak öğrencinin aile reisi veya yakınları, o ilgiliyi avlayarak, tavlayarak, yola getirerek öğrencinin yanlış olarak beyanda bulunduğu durumların doğru olduğunu söyleyebilirler. O ilgiliye, “N’olacak idare ediver canım. Kredi alacak öğrencinin başka yerden geliri var, ama biliyorsun hayat gün geçtikçe pahalılaşıyor. Öğrenci kredi alsın ve rahat rahat geçinsin” diyebilirler. Nihayet bu, yapılmaktadır.

Siz zannediyor musunuz ki, bugün, Kredi ve Yurtlar Kurumu’ndan kredi alanların hepsinin beyanları gerçeğe uygundur? Böyle bir iddiada bulunursanız buna kargalar bile güler. Kredi alanlar içinde, başka yerden de geliri olanlar ve gerçeğe aykırı beyanda bulunarak işini kitabına uyduranlar da vardır. Fakat öbür yanda maddi durumları kötü olan bazı öğrenciler, torpilsiz oldukları ve gerçeğe aykırı beyanda bulunmadıkları için kredi alamamaktadırlar.

Görüyorsunuz ya keskin zekâmız bu konuda da hünerini gösteriyor. Her konuda olduğu gibi kredi konusunda da, işi kitabına uyduranlar istediklerini elde ediyorlar.

### **3.Barınma (Yurt) Sorunu**

Yükseköğrenim öğrencileri, Kredi ve Yurtlar Kurumu’nun yurtlarında, pansiyonlarda, özel yurtlarda, vilayet yurtlarında, akrabalarının yanında, otellerde, kiralık odalarda, kiralık apartman dairelerinde barınmaktadırlar.

Barınma güçlükleri, gelir ortalamalarının düşüklüğü, büyük şehirlerdeki yaşama koşullarına uyamama sonucu öğrenciler arasında hastalıkların, fena alışkanlıkların (içki, kumar, sefahat, kahvelerin bunaltıcı havasına uymak gibi) meydana gelmekte olduğu görülmektedir.

Bilindiği gibi Yükseköğrenim Kredi ve Yurtlar Kurumu'nun amaçlarından biri de, "Yurtlar yaptırmak, yurt yönetimini ve işletmesini sağlamak suretiyle Türk gençliğinin yükseköğrenimlerini, sosyal ve kültürel gelişmelerini kolaylaştırmaktır."

Kurum, bu amacını gerçekleştirmek için yükseköğrenim öğrencilerinin barınacağı yurtlar yaptırmıştır ve yaptırmaya devam etmektedir.

Şunu hemen belirtelim ki, Kredi ve Yurtlar Kurumu'nun işlettiği yurtlar, henüz ihtiyacı karşılayamamaktadır.

Halen kurumun işlettiği yurtlardan bir kısmı kiralanmış ve Millî Eğitim Bakanlığı'ndan devir alınmıştır, bir kısmı ise kurum tarafından yaptırılmıştır.

Kurumca yaptırılan yeni yurt binalarıyla kiralanın ve devir alınan binalar arasında birçok farklar vardır. Bunlardan başlıcası, yeni yapılan yurt binalarında öğrencilerin ihtiyacını karşılayacak, sosyal ve kültürel tesislere, örneğin, ders çalışma salonlarına, kitaplıklara, spor salonlarına geniş ölçüde yer verildiği halde, kiralanın ve devralınan yurtlarda bu tesislere daha az yer verilmekte, bazılarında ise yok denecek kadar az tesis bulunmaktadır. Buralara yeni tesisler yaptırmak çok güç, hatta olanaksızdır.



Kurumun yurtları arasındaki diğerk bir fark da, yeni yapılanların daha modern, daha konforlu oluşudur. Bu binalarda odalar 4 kişiliktir, odaların bakımı, temizliğı ve diğerk şeyler daha iyi düzenlenmiştir. Dolayısıyla buralarda kalanlar daha şanslıdırlar. Halbuki kiralanan ve devir alınan yurtlar, yeni yapılanlara göre daha kötü durumdadırlar. Burada öğrenciler 4 kişilik odalarda değil, koğuş gibi yerlerde ve ranzalarda yatıp kalmaktadırlar. Bir bölmede 10-12 kişi barınmaktadır. Bazı yurtlarda kalan öğrenciler, gürültüden, yurttaki kalan kimi öğrencilerin geceleri içki içip olay çıkarmalarından, yemeklerin pahalı ve düşük kaliteli oluşundan yakınıyorlar. Hatta bir kısmı, yurttaki kalan külhanbey tipli öğrenciler yüzünden kendilerini güvende hissetmediklerini söylüyorlar.

Özel yurtları da Kredi ve Yurtlar Kurumu'nun yurtları gibi sınıflara ayırmak mümkündür. Bunlardan birinci sınıf diyebileceğimiz yurtlar, öğrencileri memnun edecek durumdadırlar. Fakat bazı özel yurtların durumu çok kötüdür. Tüm bu olumsuzluklara rağmen öğrenciler, olanaksızlıklar yüzünden bu yurtlarda kalmakta ve öğrenimlerine devam etmektedirler.

Dileğimiz, Kredi ve Yurtlar Kurumu'nun yükseköğrenim gençliğinin barınacağı yurtların sayısını artırması ve bunları öğrencilerin ihtiyacını karşılayacak sosyal ve kültürel tesislerle donatması ve öğrenci şikâyetlerinin asgariye indirilmesidir.

### **5. Sağlık Sorunu**

Bu bölümde, yükseköğrenim gençliğinin sağlığıyla yakından ilgilendikleri için Mediko-Sosyal Merkezlerinden söz edeceğim.

Üniversite Mediko-Sosyal Merkezi, üniversite öğrencisinin sağlık ve sosyal derterleri, sorunları ile uğraşan bir kuruluştur.

Amacı, öğrencilerin beden ve ruh bakımından daha sağlam, öğrenim yönünden daha başarılı olmalarına çalışmak, toplumsal bilgi ve görgülerinin gelişmesine hizmet etmektir.

Mediko - Sosyal Merkezinde sağlık ve sosyal hizmetleri birlikte yürütülmektedir.

Sağlık bölümünde beden ve ruh hastalığı ile ilgili koruyucu ve iyi edici hizmetler birlikte uygulandığı gibi hastalara ücretsiz ilaç verilmekte, yataklı tesislerde tedavileri yapılmaktadır.

Sosyal hizmetler bölümü, öğrencilerin boş zamanlarını değerlendirmek, onların görgü ve toplumsal bilgilerini artırmak, yabancı dil öğrenmelerine yardım etmek, yeterli ve ucuz besin sağlamak için çalışmaktadır.

Ankara Üniversitesi Mediko-Sosyal Merkezi'nce yapılan bir araştırmada öğrencilerin başlıca şikâyetleri şöyle sıralanıyor:

Asabi gerginlik, yorgunluk, baş ağrıları, karar verememe, uykusuzluk, ekonomik sorun, cinsel sorun, aşağılık duygusu, intihar fikri, ellerde titreme, iyi zaman geçirememek, sakin olamamak, baş dönmesi, çarpıntılar, mide şikâyetleri, paniğe kapılma hissi, iştahsızlık, fena ev durumu, kabızlık ve ishal, kabuslar, hafta tatilinden hoşlanmamak, depresyon, müsekkin alma, aşırı ihtiras, iş tutamama, alkolizm, bayılmalar.

Üniversite öğrencilerinin sağlık sorunları Mediko-Sosyal Merkezlerinin çabalarına rağmen çözülememiştir ve bu merkezlerin çalışmaları henüz istenilen düzeye gelememiştir. Öğrencilerin yeterli sağlık yardımı göremedikleri bir gerçektir.



Sağlık ve sosyal açıdan yapılmak istenen daha pek çok şey vardır. Fakat bina ve mevzuat nedenleriyle bunlar henüz gerçekleştirilememektedir.

Mediko-Sosyal Merkezindeki uzmanların sayısı artırılmalı, mevcut olmayan şubeler kurulmalı, mevcut uzmanların tam gün çalışmaları sağlanmalıdır. Bunlar yapıldığı takdirde Mediko-Sosyal Merkezleri öğrencilerin sağlık ve sosyal sorunlarıyla daha iyi ilgilenecek ve onların haklı şikâyetlerini asgariye indirebilecektir.

#### **4.Yüksek Öğrenim Gençliğinin Başarı Durumu**

Türkiye'deki tüm üniversitelerde okuyan öğrencilerin başarı durumunu bizzat saptamamız olanaksızdı. Bunu düşünerek hiç olmazsa Ankara'daki üniversite öğrencilerinin başarı durumunu saptamak istedik, ama olmadı. Öğrencilerin başarı durumları hakkında bilgi istediğimiz fakültelerin çoğu, bu konuda zahmet edip bir istatistik tutmamışlar. Tutanlar ise çok az.

Gerek bu konuda, gerek diğer konularda istatistiki bilgiler elde etmek ve doküman bulmakta birçok zorlukla karşılaştım. Konumuzla ilgili bazı dokümanlar almak için Milli Eğitim Bakanlığı'na, Üniversite Danışma Bürosu'na, Devlet Planlama Teşkilatı'na ve Devlet İstatistik Enstitüsü'ne başvurdum, ama hepsinden hava aldım. Çünkü bu kuruluşlar, konularımızla ilgili dokümanları olmadıklarını söylüyorlar ve isteğimizi tek kelimeyle yanıtlıyorlardı: Yok. Bu kadar "yok"lar içinde sizler nasıl var olabiliyorsunuz? Ben de ona hayret ediyorum işte...

Türkiye'de araştırma yapmak başlı başına bir sorun. Çünkü bazı konularda ilgililerden bilgi almakta ve doküman bulmakta zorluk çekiyorsunuz.

Yukarıda bazı kuruluşlardan yükseköğrenim gençliğinin başarı durumu hakkında bilgi edinemediğimi söylemiştim. Bu konuda gerekli bilgiyi Kredi ve Yurtlar Kurumu'nun yayınladığı "Kurum Yurtlarında Barınan Öğrencilerin Boş Zamanlarını Değerlendirme Anketi Sonuçları" adlı kitapta bulabildim.

Bu kitapta, "yükseköğrenim öğrencilerinin öğretim kuruluşlarındaki başarı oranı % 10 - 15 arasındadır" denilmektedir. Gerçekten korkunç bir rakamdır bu...

Peki nedir bu başarısızlığın nedenleri? Bana göre yükseköğrenim gençliğinin başarısızlık nedenleri şunlar:

d) Formasyon Eksikliği: Yükseköğrenim öğrencilerinin başarısızlığa uğramalarının başlıca nedenlerinden biri, bu öğrencilerin, yükseköğrenim yapacak formasyonu kazanmadan, yani belirli bir düzeyde eğitim görmeden üniversiteye girmeleridir. Şurası inkâr edilemez bir gerçektir ki, yükseköğrenime devam eden öğrencilerin büyük çoğunluğu ilk, orta ve liseden iyi yetişmeden gelmektedir. Çünkü devletimiz, eğitim ve öğretimle yeteri kadar ilgilenmemektedir ve ülkemizin eğitim sorunu henüz çözümlenmemiştir. Binlerce köyümüzde okul yoktur. Okul olan yerlerde hoca yoktur, araç yoktur, gereç yoktur. Hocası olmayan derslere o dersle hiç ilgisi olmayan bazı kimseler girmektedirler. Bazı dersler ise hocasızlıktan hiç okutulamamaktadır. Böylesine olanaksızlıklar içinde okuyan öğrenciler yükseköğrenime devam edecek formasyonu kazanamayacaklardır.

Öğrencilerin liseden iyi yetişmeden yüksek öğretime devam ettikleri gerçeği bilhassa birinci sınıflarda bütün çıplaklığı ve acılığıyla gözler önüne serilmektedir. Tüm fakülte ye yüksekokulların ilk sınıfları başarı oranının en düşük olduğu

sınıflardır. Şüphesiz bunda öğrencilerin üniversite atmosferine alışmadıkları ve geçiş devresinde oldukları konusu da etkili olmaktadır. Fakat asıl neden, gerekli formasyonu kazanmadan, üniversiteye girmeleridir. Ama zannedilmesin ki, liseyi bitirip üniversiteye giren ve onun atmosferine alışan öğrenciler bir iki yıl sonra tamamen başka düşüncede kişiler olmaktadır. Hayır, birçok yükseköğrenim öğrencisi, okullarının ikinci, üçüncü, hatta dördüncü sınıflarında bile ilk ve ortaöğretimde edindikleri kötü alışkanlıkları bırakamamakta ve bir yükseköğrenim öğrencisinden beklenen bir duruma gelememektedir. İlk ve ortaöğretimde ezberciliğe zorlanan ve buna alışan birçok öğrenci ezberciliği yükseköğrenim yaşamında da devam ettirmekte ve bir papağandan, teypten farksız bir kişi olmaktadır.

Yine ilk ve ortaöğretimin kötü bir mirası olan bir tek hocaya, bir tek kitaba bağlılık yükseköğrenimde de devam etmektedir. Üniversitelerimiz birkaç kitaptan hazırlanacakları yerde bir tek kitabı esas kabul eden ve o kitaptaki her şeyi tek gerçek sayan, araştırma ve incelemeyi kaçan öğrencilerle doludur. Böyle yetişen öğrenciler özgür ve bağımsız düşünme alışkanlığını kazanmadan üniversiteyi bitirmekte ve toplum, serbest düşünme alışkanlığını edinmiş, yurt ve dünya sorunları hakkında bilinçlenmiş, düşünen kafalar değil, ezberci ve papağandan farksız kişiler kazanmaktadır. Bundan da en çok yine toplum zarar görmektedir.

b) Zekâ ve Yeteneğe Göre Seçim Yapılmaması: Ülkemizde öğrencileri zekâ ve yeteneklerine göre mesleğe yöneltecek bir kuruluş yoktur. Her şeyde olduğu gibi meslek seçimi de, şansa, tesadüfe kalmıştır. Bazı öğrenciler, ana ve babalarının istedikleri meslekleri onların zoruyla seçerler. Ana-babalar, kendilerinin sevdikleri, istedikleri mesleği çocuklarının sevip sevmeyeceğini

hiç hesaba katmazlar. Bazı öğrenciler de, çeşitli olanaksızlıklar yüzünden istedikleri mesleği seçemezler.

Üniversitede okuyan binlerce öğrenci, çeşitli nedenlerle istemedikleri, zekâ ve yeteneklerinin uygun olmadığı bir fakülteye girmişlerdir. Örneğin, mühendis olmak isteyen ve gerçekten matematiği kuvvetli bir öğrenci giriş sınavlarında istenilen puanı tutturamadığı için hiç istemediği bir fakülteye, örneğin, hukuk veya edebiyat fakültesine girmektedir. Bazen bunun tersi de olmaktadır. Böyle bir öğrenci istemeyerek girdiği fakültede elbette aradığını bulamayacaktır. İşte böyle istemedikleri, zekâ ve yeteneklerine uygun olmayan fakültelere giren öğrencilerin öğrenimi zoraki bir öğrenim olmaktadır. Bu gibileri, yıl kaybetmemek veya ellerinde başka fakültelerde okuyacak olanak olmadığı için okul da değiştirememektedirler. İşte bu tip öğrenciler, salt diploma almak kaygısıyla ve istemeyerek okuduklarından, öğrenime devam ettikleri okulda elbette ki, başarılı olamayacaklardır. Bunlar, yalnız okul yaşamlarında değil, ilerde meslek yaşamlarında da verimli ve başarılı olamamakta ve huzurları bozulmaktadır.

Gençleri mesleğe yöneltmenin devletçe ele alınmasının zamanı çoktan geçmiştir. İlgililer, uyanın artık. Binlerce gencin meslek seçimini şansa, tesadüfe bırakmayın. Anneler, babalar, sizler de, çocuklarınızı, kendinizin istediği mesleğe değil, çocuğunuzun yapabileceği ve zekâ ve yeteneğine uygun bir mesleğe yöneltin. Çocuklarınızın yeteneğini sezmeye, bulmaya çalışın. Onu, kendi seçtiği meslekte çalışmaktan alıkoymayın, engellemeyin. Çocuğunuzun geleceğini salt sizin istekleriniz yerine getirilsin diye baltalamaya hakkınız yoktur.

Meslek seçimi konusunda Ankara Üniversitesi Mediko-Sosyal Merkezi'nin yaptığı bir inceleme şöyle: "Genç mesleğini

çok defa bilinç dışı ihtiyaçlarla tercih eder. Emniyetsizliği, belli bir sevgi yokluğuna ve engellemelere tepkisi sebebiyle ve çevre etkileriyle belli bir mesleği seçmeye itilmiştir. İncelediğimiz öğrencilerin % 61,2'si kendi istekleriyle, % 38,8'i mecburiyetlerle istekleri dışında fakülteye girmişlerdir. Ve bugün bu öğrencilerin % 55'i yaptıkları seçimden pişmandır.

Siyasal Bilgiler Fakültesi öğrencilerinin % 80'ni yaptıkları seçimden ve fakültelerinden memnun olduklarını, % 20'si aksine fakülte ve ilerde vaat ettiği meslekten memnun olmadıklarını belirtmişlerdir.

Hukuk Fakültesi öğrencilerinin % 38'i fakültelerinden memnun, % 62'si memnun değildir.

Dil ve Tarih Coğrafya Fakültesi öğrencilerinin % 35'i memnun, % 65'i memnun değildir.

Fen Fakültesi öğrencilerinin %61'i memnun, % 39'u memnun değildir.

Ziraat Fakültesi öğrencilerinin % 40'ı memnun, % 60'i memnun değildir.

Eğitim Fakültesi öğrencilerinin % 53'ü memnun, % 47'si memnun değildir.

Dil-Tarih ve Coğrafya, Hukuk, Ziraat, Eğitim Fakültesi öğrencileri fakültelerinin gelecek için kendilerine güven vermediğinden şikâyetçidir. Fakültelerinin "Toplumda pek itibarlı olmadığını" ifade etmişlerdir.»

c) Eğitim Sisteminin Bozukluğu: İlkokuldan, ortaokul ve liseye, hatta üniversiteye kadar tüm eğitim kademelerinin keşmekeş içinde bulunduğu bir ülkenin öğrencilerinden elbette



üstün başarı beklenemez. Yarım asra yakın bir zamandan beri henüz eğitim planlamasını ve politikasını gerçekleştirmemiş ve melez bir eğitim sistemi uygulayan Türkiye, iyi bir eğitim sistemi kurana ve öğrencileri birer tüketici ve birer papağan durumundan kurtarıp üretici ve düşünen kafalar haline getirinceye kadar bu başarısızlık devam edecektir.

O halde yapılacak iş, ilkokuldan başlayıp orta, lise ve üniversitede köklü reformlar yapmak, yurt gerçeklerine uygun ve kendimize özgü bir eğitim sistemi kurmaktır. Amerika, Fransa, Almanya, İngiliz, Belçika eğitim sistemlerini bir tarafa bırakıp yüzde yüz bize ait olan ve bizi bu çıkmazdan kurtaracak "Türk Eğitim Sistemini" kurmak zamanı gelmiştir. Bu ülkenin yöneticileri, aydınları, eğitimcileri, düşünen kafaları sizlere sesleniyorum: Boğuşmayı, birbirinize çelme takmayı bir tarafa bırakın da iyi bir eğitim sistemi kurmak için elele, gönül gönüle, kafa kafaya verin ve "Türk Eğitim Sistemini" kurun. Bu, sizin en büyük görevinizdir. Bunu yapmadığınız zaman, gelecek kuşaklar sizi affetmeyecekler ve lanetle anacaklardır.

ç) Hoşgörü: Bir insanın hoşgörü sahibi olması elbette iyi bir niteliktir, fakat bazı konularda hoşgörülü olmak iyi değildir. Örneğin, bir öğretmen, öğrencisinin başarısızlığını hoşgörü ile karşılıyor ve onu böylelikle başarısızlığa itiyorsa bu elbette benimsenecek bir tutum değildir. Yine bir anne-baba, bir veli çocuğunun çalışmasını sağlayacağı yerde hocaya gidip merhamet dilenirse, ondan çocuğunun tembelliğini hoşgörü ile karşılamasını ister ve hatta çocuğunun sınıf geçirilmesini dilerse bu elbette kınanacak bir tutumdur,

Ama ne yazık ki, tüm bunlar Türkiye'de olmaktadır. İlk ve ortaöğretimde bazı anne-babalar, veliler, hocaları çeşitli biçimlerde elde etmeye çalışmakta, tembel ve

başarısız çocuklarının ne pahasına olursa olsun sınıf geçirilmesini öğretmenlerden istemektedirler.

İşte böyle hatırla, hoşgörülle, torpille liseyi bitirip üniversiteye gelen öğrenci, başarısızlığa uğramakta ve sınıflarda takılıp kalmaktadır. Öğrenci, aynı şeyin üniversitede de devam etmesini istemektedir.

d) Maddî Olanaksızlık: Bir insanın verimli çalışması için verimli çalışacak bir ortamda yaşaması gereklidir. Öğrenimine çay, ekmekek, peynir ve kuru fasulye ile devam eden, okuyacak kitabı, ders çalışacak bir yeri olmayan bir yükseköğrenim öğrencisinden nasıl başarı beklenebilir? İşte böylesine olanaksızlıklar içinde kıvranarak öğrenimlerine devam eden yükseköğrenim öğrencilerinin sayısı hiç de az değildir. Böyle yoksul öğrencilere yardım eli uzatanların sayısı yok denecek kadar azdır. Burs ve kredi almak için çeşitli kuruluşlara başvuruların çoğu burs ve kredi alamamaktadırlar.

e) Kötü Propaganda: Tüm öğrencilerin asırlar boyu değişmeyen ortak yönleri vardır. Bunların başında, hocalarının kişiliği hakkında bilgi edinmek gelir. Üniversiteye giren öğrenci, okuldan içeriye girer girmez hocaları hakkında bilgi edinmeye başlar. Hocası nasıl bir hocadır? Notu bol mu, kıt mı? Fazla sıkar mı? Hoşgörülü mü? Evli mi, bekâr mı? Kirli çamaşırları var mı? Bunları öğrenir ve ona göre davranır. Şüphesiz hemen hemen bütün öğrencilerin hoşuna giden hocalar, fazla sıkmayan, notu bol olan "hoşgörülü" hocalardır. Öğrenciler, bu tip hocalara erkekse "baba adam", kadınsa "erkek karı" derler. Ama bir de bunun aksi olursa, yani hoca, fazla sıkarsa, notu kıt olursa, o zaman hocanın lakabı değişecek "sıfırcı", "pinti" olacak veya hiç hoş gitmeyen lakaplar takılacak ve gerekirse "hayır duaları" edilecektir.